

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
 Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
 ΤΜΗΜΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 1038

ΘΕΜΑ: Άσκηση ή μη έφεσης κατά της υπ. αριθμ. Α615/2025 απόφασης του Α' Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Λάρισας.

Στη Λάρισα σήμερα 15-12-2025 ημέρα της εβδομάδας Δευτέρα και ώρα 13.00 μ.μ., η Δημοτική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, συνήλθε σε συνεδρίαση ύστερα από τη με αρ. πρωτ. 67594/11-12-2025 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου αυτής Χρήστου Τερζούδη, που ορίστηκε με τη με αριθμ. 5542/19-12-2024 απόφαση του Δημάρχου Λάρισας, παρευρεθέντων από τα μέλη οι κ. 1) Τερζούδης Χρήστος ως Πρόεδρος, 2) Λεωνιδάκης Δημήτριος, 3) Καλόγηρος Κωνσταντίνος, 4) Ανδριτσόπουλος Ανδρέας, 5) Νταής Παναγιώτης, 6) Βλαχούλης Κωνσταντίνος, 7) Αγορίτσας Χρήστος, 8) Σούλτης Γεώργιος και 9) Δεληγιάννης Δημήτριος.

Η Δημοτική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, αφού συζήτησε εκτός ημερήσιας διάταξης (πριν τη συζήτηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης), μετά από ομόφωνη απόφαση ένταξης λόγω του κατεπείγοντος λήψης απόφασης (1035/2025 Α.Δ.Ε.), σχετικά με το θέμα: Άσκηση ή μη έφεσης κατά της υπ. αριθμ. Α615/2025 απόφασης του Α' Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Λάρισας και λαμβάνοντας υπόψη:

1. Τα άρθρα 72 & 74Α του Ν. 3852/2010 όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν.
2. Τις διατάξεις του Ν. 5056/2023.
3. Τη με αριθμό Α615/2025 απόφαση του Α' Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Λάρισας.
4. Τη με αριθμ. πρωτ. 67848/12-12-2025 γνωμοδότηση του Αυτοτελούς Τμήματος Νομικής Υποστήριξης, η οποία έχει ως εξής:

Την 22/10/2025 κοινοποιήθηκε στο Δήμο Λαρισαίων η με αριθμό Α615/2025 απόφαση του Α' Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Λάρισας, με την οποία η με αρ. κατάθεσης ΠΡ303/ 17.10.2024 προσφυγή του Κωνσταντίνου Κίτου του Χρήστου κατά του Δήμου Λαρισαίων έγινε δεκτή, με την οποία ο ενάγων ζητούσε την ακύρωση της πράξης επιβολής εισφοράς σε χρήμα, ποσού 10.095,81 ευρώ, για ακίνητο συνιδιοκτησίας του, κείμενο στο οικοδομικό τετράγωνο (Ο.Τ.) Γ1801 στην περιοχή «Πυροβολικά» του Δήμου Λαρισαίων, με κωδικό ιδιοκτησίας 50010202, το οποίο μετέχει στην υπ' αριθμό 17/1996 πράξη εφαρμογής, κυρωθείσα με την υπ' αριθμ. πρωτ. 7616 / 96/ 8.1.1997 απόφαση του Νομάρχη Λάρισας, η διόρθωση της οποίας κυρώθηκε δια της υπ' αριθμ. πρωτ. 9067/12/3.7.2013 απόφασης του Περιφερειάρχη Θεσσαλίας.

Συγκεκριμένα, ο κ. Κίτος με την με αρ. κατάθεσης ΠΡ303/ 17.10.2024 προσφυγή του και το επ' αυτής νομίμως κατατεθέν υπόμνημα στράφηκε κατά της υπ' αριθμ. 5113/27.5.2024 πράξης επιβολής εισφοράς σε χρήμα του Αναπληρωτή Διευθυντή της Διεύθυνσης Πολεοδομίας του Δήμου Λαρισαίων και ζήτησε την ακύρωσή της, ως μη νομίμως εκδοθείσας, με το επιχείρημα ότι το δικαίωμα του Δήμου να επιβάλει την ένδικη εισφορά είχε αποσβεσθεί, λόγω παρέλευσης της πενταετούς αποσβεστικής προθεσμίας του άρθρου 2 παρ. 1 του αν. ν. 344/1968, καθόσον η ανωτέρω αποσβεστική προθεσμία εκκίνησε από το τέλος του έτους 2013, κατά το οποίο εκδόθηκε η 9067/12/5.6.2013 απόφαση του Περιφερειάρχη Θεσσαλίας «Περί κύρωσης της Διορθωτικής Πράξης Εφαρμογής περιοχής “Πυροβολικά” – ΠΕ Γ5», συμπληρώθηκε δε στις 31.12.2018, και συνεπώς, κατά τον χρόνο που φέρεται να εκδόθηκε η προσβαλλόμενη, άνευ χρονολογίας και αριθμού πρωτοκόλλου, πράξη επιβολής εισφοράς σε χρήμα, ήτοι στις 27.5.2024, το σχετικό

δικαίωμα του καθ' ου Δήμου είχε ήδη αποσβεσθεί, κατ' επίκληση των ερμηνευτικών κρίσεων που διατυπώθηκαν με τις 1612/2020 και 1613/2020 αποφάσεις του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας. Επίσης, ο προσφεύγων προσθέτει ότι, εν προκειμένω, δεν συνέτρεχε καμία από τις προβλεπόμενες στην ανωτέρω διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του αν. ν. 344/1968 εξαιρετικές περιπτώσεις που θα καθιστούσαν επιτρεπτή την επιβολή της ένδικης εισφοράς σε χρήμα και μετά την πάροδο της ως άνω πενταετίας. Τέλος, υποστήριξε ότι η ρύθμιση του άρθρου 72 του ν. 5027/2023 δεν καταλαμβάνει οφειλές που είχαν ήδη αποσβεσθεί κατά τον χρόνο δημοσίευσης του εν λόγω νόμου στις 2.3.2023, όπως η ένδικη, καθόσον η αναβίωση των οφειλών αυτών και η ρύθμιση αναδρομικά, κατά τρόπο επαχθή, ήδη περατωθειςών έννομων σχέσεων, αντίκειται στην αρχή της ισότητας και στις, ευθέως συναγόμενες εκ της αρχής του κράτους δικαίου, επιμέρους συνταγματικές αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστατευόμενης εμπιστοσύνης.

Αντιθέτως, ο Δήμος, με την υπ' αριθμ. πρωτ. 11689/23.1.2025 έκθεση των απόψεών του, υπεραμύνθηκε της νομιμότητας της προσβαλλόμενης και ζήτησε την απόρριψη της κρινόμενης προσφυγής ως αβάσιμης, προβάλλοντας ότι, στην προκείμενη περίπτωση, δια της έκδοσης της υπ' αριθμ. πρωτ. 9067/12/3.7.2013 απόφασης του Περιφερειάρχη Θεσσαλίας, με την οποία κυρώθηκε η διορθωτική της 17/1996 πράξη εφαρμογής, εκκίνησε εκ νέου η πενταετής αποσβεστική προθεσμία προς επιβολή της ένδικης εισφοράς σε χρήμα, η οποία έληγε στις 31.12.2018, με τη μεταβατική δε διάταξη του άρθρου 72 του ν. 5027/2023 προβλέφθηκε ότι οι γεννηθείσες μέχρι και τις 31.12.2018 σχετικές οφειλές μπορούν να αναζητηθούν εντός δύο (2) ετών από την έναρξη ισχύος του εν λόγω νόμου (2.3.2023), ήτοι έως τις 2.3.2025, και συνεπώς, η αναζήτηση της ένδικης οφειλής δια της προσβαλλόμενης υπ' αριθμ. πρωτ. 5113/27.5.2024 πράξης επιβολής εισφοράς σε χρήμα, που κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 20.9.2024, παρίσταται νόμιμη.

Το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη ότι η 9067/12/3.7.2013 απόφαση του Περιφερειάρχη Θεσσαλίας, με την οποία κυρώθηκε η διορθωτική της 17/1996 πράξη εφαρμογής, στην οποία μετείχε το επίμαχο ακίνητο συνιδιοκτησίας του προσφεύγοντος, εκδόθηκε στις 3.7.2013 και, επομένως, η πενταετής αποσβεστική προθεσμία, προκειμένου ο καθ' ου Δήμος Λαρισαίων να προβεί στην έκδοση και κοινοποίηση πράξης επιβολής στον προσφεύγοντα εισφοράς σε χρήμα, εκκίνησε από το τέλος του οικείου έτους, ήτοι από τις 31.12.2013, και συμπληρώθηκε στις 31.12.2018. Συνεπώς, κατά τον χρόνο έκδοσης, στις 27.5.2024, και κοινοποίησης, στις 20.9.2024, της προσβαλλόμενης πράξης επιβολής εισφοράς σε χρήμα, το δικαίωμα του Δήμου προς καταλογισμό του προσφεύγοντος με την εν λόγω εισφορά σε χρήμα είχε ήδη αποσβεσθεί, λόγω άπρακτης παρέλευσης της πενταετούς αποσβεστικής προθεσμίας του άρθρου 2 παρ. 1 του αν. ν. 344/1968, ενώ ο Δήμος δεν επικαλέστηκε ούτε αποδεικνύει τη συνδρομή τυχόν εξαιρετικών περιστάσεων εκ των προβλεπόμενων στον νόμο, εξαιτίας των οποίων δεν ήταν εφικτή η έκδοση της πράξης επιβολής της εισφοράς σε χρήμα και η εν ευρεία εννοία βεβαίωσή της εντός της ως άνω αποσβεστικής προθεσμίας. Επίσης, απέρριψε τον ισχυρισμό του Δήμου ότι, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 72 του ν. 5027/2023, η εν λόγω αποσβεστική προθεσμία παρατάθηκε για δύο (2) από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού στις 2.3.2023, ήτοι έως τις 2.3.2025. Και τούτο, διότι οι τελευταίες διατάξεις δεν μπορούν να εφαρμοσθούν στην προκείμενη περίπτωση, καθόσον, κατά τα ανωτέρω γενόμενα δεκτά, η σχετική πενταετής αποσβεστική προθεσμία είχε ήδη συμπληρωθεί στις 31.12.2018, ήτοι προ της από 2.3.2023 έναρξης της ισχύος των διατάξεων του άρθρου 72 του ν. 5027/2023. Το Δικαστήριο, λοιπόν, έκρινε ότι πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη προσφυγή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη επιβολής εισφοράς σε χρήμα που κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα με το υπ' αριθμ. πρωτ. 5113/27.5.2024 έγγραφο του Αναπληρωτή Διευθυντή της Διεύθυνσης Πολεοδομίας του Δήμου Λαρισαίων και ότι το καταβληθέν παράβολο πρέπει να αποδοθεί στον προσφεύγοντα (άρθρο 277 παρ. 9 του Κ.Δ.Δ.), κατ' εκτίμηση, όμως, των περιστάσεων, πρέπει να απαλλαγεί από τα δικαστικά έξοδα αυτού ο Δήμος (άρθρο 275 παρ. 1 του Κ.Δ.Δ.).

Με βάση τα παραπάνω, θεωρούμε εσφαλμένη την ως άνω απόφαση δικαστηρίου και έχουμε τη γνώμη ότι θα έπρεπε να ασκηθεί το ένδικο μέσο της έφεσης για τον λόγο ότι το

Δικαστήριο δεν εκτίμησε ορθά τον ισχυρισμό μας περί της διετούς παράτασης της πενταετούς αποσβεστικής προθεσμίας των γεγενημένων ήδη πριν την 31.12.2018 οφειλών σχετικών με την έκδοση και κοινοποίηση πράξης επιβολής στον προσφεύγοντα εισφοράς σε χρήμα του Δήμου σύμφωνα με το άρθρο 72 του ν. 5027/2023, καθώς η πενταετής αποσβεστική προθεσμία προς επιβολή της ένδικης εισφοράς σε χρήμα θα έληγε στις 31.12.2018, όμως με τη μεταβατική δε διάταξη του άρθρου **72 του ν. 5027/2023** προβλέφθηκε ότι οι γεννηθείσες μέχρι και τις 31.12.2018 σχετικές οφειλές μπορούν να αναζητηθούν εντός δύο (2) ετών από την έναρξη ισχύος του εν λόγω νόμου (2.3.2023), ήτοι έως τις 2.3.2025, και συνεπώς, η αναζήτηση της ένδικης οφειλής δια της προσβαλλόμενης υπ' αριθμ. πρωτ. 5113/27.5.2024 πράξης επιβολής εισφοράς σε χρήμα, που κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 20.9.2024, παρίσταται νόμιμη, όπως τα παραπάνω βεβαιώνονται στην με αριθμ. πρωτ. 11689/23.1.2025 έκθεση των απόψεων του Δήμου Λαρισαίων. Με βάση τα παραπάνω, έχουμε τη γνώμη ότι θα έπρεπε να ασκηθεί έφεση κατά της πιο πάνω απόφασης για τον ως άνω αναφερόμενο λόγο.

Ως εκ τούτου, καλείται η Δημοτική Επιτροπή, ως αρμόδια κατ' άρθρο 72 του ν. 3852/2010, να αποφασίσει σχετικά.

5. Τη διαφωνία των δημοτικών συμβούλων Δεληγιάννη Δημητρίου, Σούλη Γεωργίου και Νταή Παναγιώτη.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Την άσκηση έφεσης κατά της υπ. αριθμ. Α615/2025 απόφασης του Α' Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Λάρισας, για τους λόγους που αναφέρονται στην ανωτέρω γνωμοδότηση του Αυτοτελούς Τμήματος Νομικής Υποστήριξης.

Αποφασίστηκε, αναγνώσθηκε και υπογράφηκε.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΤΕΡΖΟΥΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

**ΛΕΩΝΙΔΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΝΤΑΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΒΛΑΧΟΥΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΑΓΟΡΙΤΣΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΣΟΥΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ**